

Skarżysko-Kamienna, dnia 27 marca 2012 r.

Znak:FN-P.3120.016.1.2012

Pan Henryk Rzepa

Prezes

Regionalnej Izby Obrachunkowej

ul. Targowa 18 25-520 Kielce

Na podstawie art. 13 pkt.11 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (t.j. Dz. U. z 2001r. nr 55 poz.577 z późn. zm.) uprzejmie proszę o wyjaśnienie następującej kwestii:

W dniu 22 marca br. na sesji Rady Miasta została podjęta z inicjatywy radnych uchwała zmniejszająca stawkę podatku od nieruchomości w stosunku do budynków gospodarczych wolnostojących wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby własne gospodarstwa domowego z 7,0 zł/m² na 3,0 zł/m².

(Uchwała Nr XXI/24/2012 - wprowadzenia zmian w Uchwale Nr XIV/97/2011 Rady Miasta Skarżyska - Kamiennej z dnia 27 października 2011 roku w sprawie określenia wysokości podatku od nieruchomości na 2012 r. przesłana do Regionalnej Izby Obrachunkowej w dniu 26.03.br)

W dotychczas obowiązującej Uchwale Nr XIV/97/2011 Rady Miasta Skarżyska - Kamiennej z dnia 27 października 2011 roku w sprawie określenia wysokości podatku od nieruchomości na 2012 rok, budynki te nie były wyodrębnione jako osobna kategoria, ale jako „pozostałe” opodatkowane były stawką 7 zł/ m². Uchwale zmieniającej przyznano moc od dnia 1 stycznia 2012 r., a jej wykonanie zostało powierzone prezydentowi.

Ponieważ na podstawie dotychczas obowiązującej Uchwały zostały wydane decyzje, które stały się ostateczne, a jednocześnie art. 253b ordynacji podatkowej wyklucza możliwość zmiany decyzji ustalającej albo określającej wysokość zobowiązania podatkowego w trybie art.253 i 253a, pojawia się wątpliwość, czy decyzje ostateczne wydane na podstawie dotychczasowego brzmienia Uchwały w sprawie określenia wysokości podatku od nieruchomości na 2012 rok, mogą zostać zmienione na podstawie art. 254 ordynacji podatkowej. Przepis ten jest bowiem z jednej strony jedynym przewidującym możliwość zmiany decyzji ustalającej albo określającej wysokość zobowiązania podatkowego, z drugiej jednak strony wyraźnie uzależnia możliwość zmiany decyzji od zmiany sytuacji faktycznej, a nie prawnej. W opisaney sytuacji, faktyczne zmiany w indywidualnych sprawach nie nastąpiły, ale jednocześnie oczywistym jest, że prezydent jako organ podatkowy

zobowiązany do wykonania wspomnianej uchwały nie może zmienić decyzji ostatecznej bez powołania stosownej podstawy prawnej.

Nawet gdyby założyć konieczność nie zwykłej zmiany decyzji, ale każdorazowego wznawiania postępowania to i tak, zdaniem organu wykonawczego nie zachodzi żadna z wymienionych w art.240 §1 ordynacji podatkowej przyczyn wznowienia. Przesłanka opisana w art.240 §1 pkt.7, najbardziej zbliżona do opisanej sytuacji, dotyczy w istocie jedynie *innej decyzji lub orzeczenia sądu*, które zostały następnie uchylone lub zmienione w sposób mogący mieć wpływ na treść wydanej decyzji, nie zaś przepisu, jakim były postanowienia Uchwały. Jednocześnie prezydent jako organ wykonawczy i jednocześnie podatkowy ma wątpliwości, czy można interpretować rozszerzająco tę podstawę wznowienia, skoro w przypadku zmiany *przepisu* ustawodawca przewidział kolejną podstawę wznowienia i ograniczył ten przypadek jedynie do uznania go za niekonstytucyjny, co nakazuje twierdzić, że w pkt.7 nie zawarł go świadomie i celowo.

Ponieważ opisana sytuacja faktyczna dotyczy około 2700 decyzji i będzie miała przełożenie na cały rok podatkowy, sprawa wymaga wyjaśnień Regionalnej Izby Obrachunkowej, stąd wniosek o ich udzielenie.

PREZYDENT MIASTA

Roman Wojcieszek